

Motion till riksdagen 2012/13:C265

av Irene Oskarsson (KD)

Översyn av jordbruksarrendelagstiftningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en genomgripande översyn av arrendelagstiftningen med syfte att anpassa den till jordbrukets internationella affärsvillkor och modern avtalsrätt.

Motivering

Vi lever i en allt mer globaliserad värld med snabba förändringar. Genom det senaste decenniets olika reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken med start i McSherryplanen, Agenda 2000, halvtidsöversynen och det kommande CAP-beslutet för 2014 och framåt är den svenska och de europeiska marknaderna för jordbruksprodukter i stort sett avreglerade. Såväl spannmål som oljeväxter, socker, grönsaker, fjäderfäkött och mjölk prissätts utifrån världsmarknaden.

Den svenska regeringen har strävat efter en konkurrensutsättning, öppna marknader och en effektiv näring.

Lantbruksnäringen har också successivt anpassat sig efter marknadens krav och villkor. Detta har bl.a. skett genom ökade företagsstorlekar genom förvärv och nya samarbetsformer. Många arrendatorer är jordägare och tvärt om.

För jordbruksföretagaren liksom för andra företagare är långsiktiga och förutsebara villkor avgörande faktorer för att våga ta risker i framtidsyttande investeringar och expansion. De flesta företagare har avtalsfrihet kring köp, hyra och försäljning av produktionsresurser. Detta gäller inte för jordbruksföretagaren i det att den gällande arrendelagstiftningen lägger stora begränsningar på ett rationellt företagande.

Fel! Okänt namn på

Vi kan historiskt motivera en avtalsinskränkande arrendelagstiftning med ojämlikheten i styrkeförhållandena mellan parterna – jordägaren mot arrendatorn.

Men idag, när hela företagsmiljön för lantbruket radikalt förändrats jämfört med för 80–100 år sedan, måste relevansen hos den nuvarande arrendelagstiftningen ifrågasättas på flera områden. De mest väsentliga är:

Att ersättningen måste vara fastställd i pengar. Att det så kallade besittningsskyddet framtvingar osunda och kortsiktiga konstruktioner för båda parter förutom att det ger markägaren en ovisshet om värdet av sina marktillgångar. Genom en sammanblandning av hyreslagstiftning och arrendelagstiftning i det s.k gårdsarrendet kan en icke aktiv arrendator kvarsitta, egentligen som hyresgäst, och blockera rationell användning av marken. Med besittningsrätten i ryggen kan de avtalade villkoren ensidigt ändras via domstolsförfarande.

Jag anser att det behövs en genomgripande översyn av arrendelagstiftningen och att den anpassas till jordbrukets internationella affärsvillkor och moderna avtalsrätt. Detta bör ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 3 oktober 2012

Irene Oskarsson (KD)